

બનામે જહાંદાર જાં આપ્રરી.

1 — ધી ન્યુ —
12/3/15

આરફીયસ થીએટ્રીકલ કમ્પની.

— સર્કલ —

મુનશી મહમદ હાસીમ "મહેસર" નો
— લખેલો —

જેશે તાલીફ.

નામના પદને હુકમદાર અને ખેતના ગાયનો

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર 350

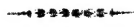
અખદુલ ફરીદખાન.

એનજર ધી ન્યુ આરફીયસ થીએટ્રીકલ કાં
હાલ મુકામ-અબોજ થીએટ્રી-મુરત.



આવૃત્તિ પહેલાં

પ્રત ૧૦૦૦



કીમત ત્રણ આના.



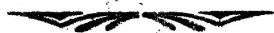
સને ૧૯૧૬

ધી "શંકર" પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં નીતલાલ દુર્લભસે
છાપી, લાગાનખાતર રોડ-મુરત.

૮૦૨૫



જોશે તોહીદ-તખ્તયે નાટક.



શહેબહા દીઉનસ ...	બલીએહક અલતનત-ફલસતીન.
નીકોલસ	રોમન સીપેહસાલાર.
તારીકે....	સાળીક સીપેહસાલાર, કૌમ મુર.
એપીક દીટીસ	એક રાનખી નવ જવાન.
મનરવા....	એક રંગીજો આદમી, હટીટાકા આશક.
કાહીન	એક રોમન.



મેલ કેરેક્ટર.

મલકા રૌવીના ...	ફલસતીનકી મલકા-દીઉ સકી વાલેદા.
સાયેક	નીકોલસકી નેકકાર ખીવી.
શીમાઇલ	એક ખુબસુરત લડકી-તારીકકી બેટી.
હટીટીકા	દીઉનસકી માઅશુકા.
અરખીલા	એપીકટેટીસકી ખીવી.
મહુદન	એપીકટેટીસ. કાહીન, મનરવાઈન સખકી દિલ્લગીકા આમાન.

સીપાહી, મહેલીયાં, ૧ જરા.



ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૦૨૫ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ મે ૨૧ તો. ૨૧૬

વિષય ૪૪૬૮ : ૨-૪ ૪૬૮

નેરો તોઈદ.

મનહન કયા મીજ હય ?

મનહન, એકો ચૈત્તીદા તાકત હે, અસકા પ્રભાકા અદમ આખાદસે મીજતા હયે, મનહન એકો તાકતે વચલ હયે, અસકા વાસ્તા મયેમી મુખતોસે જાકર હય ચામોસા હોતા હય, મનહન એકો કાબુત હય, અસકો વચુએને જીનતેખાખ કીયા હય, મનહન એકો ફરમાન હયે જે કલામે પ્રભાકી બનકર દર ખાસો આમકે લીયે આપસે બહેબુદી આમીત કુવા હયે, જોર સીટરને એકમે યુનાન દો વચુદે ખાસી તખાલાકી તરફ મુખતીખ કીયા, મુશરો બખસે ક્રાશકરને જાખજા વહેદત પરતીકા જાબકાર કીયા, અનેકે ફલજીને દહેરકો કદીમ માદદયે આમીત કરનેમે કોષ દહોકા ઉઠા ન રખા, મમર જામ નાકામ રહા તો એકો બી ખુદાકી વહેદા નીજતકા કાયલ હો ગયા. મમર શીખમાના મનહન અબકુલ ચેરીદા હોતા જાતા હે જોર એકે કુશલ અહેસે દહમ, જોર અહેસે કલમને મનહની તઅલીમકો કમજોર નહિ બના દિયા, બલકે કાહેલ વચુદ હસતીયોને ઉપકો બોલ કાખજર સર પર જીઠાના પસાંદ નહિ કીયા. બા-વચુદ જીન તમામ ખાતોકે મનહની ખાતોકા જાખીરા અવાદાતાર જોર જખાતોમે હોનેકે ખાખસ દર કાખસ દહકી મખાખાતસે મનહુર રહા, મજબન, આઝાની, છખરાની, સીરયાની, તુરકી જોર અરબી જનહો જખાતોમે મનહની ઉચુલ જાખજા કસમ હિંદ હયે, જોર જીન તમામ જખાતોસે, લમામકી અહેસે હિંદ તકરીખત ના વાકીહ જોર એક મોહલાબકી તરફા હાજતમંદ હય. યા કે ખખખા અસ વકલ હિંદુસ્તાનમે સરકીતકા જોર યા, યા કોષ વક જખ અહેસે ફારીસ કી ખદીલત, ફારસીકા દોર યા, યા કોષ દોર અસ વકત દહેસે ફજલકે સમનદરમે ખુદાકી વહેદાનીજતકે મીતકા જોર બરખા યા, દર કહેર, દર કરમેમે જખો અખલાકી નદીયા મેહલીથી જોર જનસે દર ફરદો ખસર કયેરાખ હોતા યા, અસકો દેખીયે વાલી

મળદખી રંગમે' કુખા કુવા હોતા થા, આજ હમારી નેપરવાયેને
મળદખી રંગમે રંગની તરહા ઊઠા દીવા હય, મળદખી હમારે
દીમાયમે' મહેળ અકસી અકસ ખાલી રહે ગયા હય:—

— ચન્નેર —

મળદખ જે સીધારા કુન્નાસે તો આખ હમારી રાતી હય,
આવાળે અનલ મઅપુરે બદલે અનમ પરતી હોતી હય;
દિનકો કાટો છાટા સખને દીનકી કુન્ના સોતી હય,
અનસાન છખાદત ખાતે હે', ફેશનકી પુરસીય હોતી હય;
હિંદુકી હય ચોટી પાઠીટમે' પટલુનકે નીચે પોતી હય,

ગળ' રહે હય કે, હીમાયેકી લાઈનમે' અહેલે દુશ્મકી તક્નીકાતકે
અસરકો બી, બુલકુલ જાયેલ કરે દીવા હય, હર કાખસ અપને
જાતી ખ્યાલેસે મળદખી ફમસલેકો મોહતાને ઇનસાફ ડયરાતા હે.
અંદ કીતખેકી સળક આમેઝસે અવ્વલ તો જનદગી ગુમગુ
દાક્ષતમે' રહેતી હય, કલ પર દુરરા ચે કે, મઅમુલી દલીલો જોરસે
નાકામ જરખુલ મસલોકી લલમનેમે' લલકો કુવા હયે, કુન્નાકે
અદના અદના કારોબારકો ચીખનેકે લીયે છતસાન બરસો પરેસાન
રહેતા હય અગર શીર બી જસકી કુલી વકશીયતસે નાવાકીફ રહેલા
હય, મે' નહિ સમઝતા કે ખુશકે કારનામોકો જો હર તરહા મસલમે
અદક હયે', હર છતસાન ગદોત જલદ સમઝનેકી જુરગાત કીસ
તરહા કર લેતા હયે, એક કોળકા ખાજકી ચોખકે ખાશ દેખકર
જમારી અકાલ દંગ હો જાતી હયે, હાથકી ચાલાકી કે અજબ ખેલ
દાખાને વાસે કે કાખને, હમારે જોહનકી ચાલાકી યોગા ખા જાતી
હય, શીર ખવાલ કીજયે, કે જોઃ અકકલ કુલ દેહ જોર ફાતી ખુદા
ખુદા, જસકી કુદરતોકા લીલસીમ તહે-તુલ-સરાસે કલમ ફેલેલા કુવા
હયે હમારી કમજોર સમઝ છસકી મેહરાષકા ખતા બહોત જલદ કીસ
તરહા કીસ તરહા લગા લગા સકતી હય. ફેકત:—

ફલસફીકો દેહરકે બંદર ખુદા મીલતા નહિ,
કોરકો સુલજા રહે હયે, પર સીરા મીલતા નહિ.

ખાલીમ કૌમ,

એમ. એમ. આઈ. મહેસર.

❧ બેરે તોડીદ. ❧

(ખુલાસા-તમાથા.)



— બાબ પહેલા. —

પહેલા સીન—તીઆજ મંદિર સહીયોંમાં હમને ખુદા બાકર જાના.

દુસરા સીન—બહેલે મુનાને અહીંકે મુતામીક સલતનત ફલસતીતકા સીપેદસાબાર (દેવી) એવીનીકા મંદિરમેં અપને સાલ-ગીરદાકા અદા બદા કરને જોર એક બચ્ચેકો બેટ બેદકાતે હુવે નઝર આતા હે.

તીસરા સીન—મુર કોમકી મુજબતા સલતનતકા સાબીક સિપેદસાબાર તારીક ઇશ મકાનમેં રહેતા હે, જે અપની પુરાની યાદગારીકો યાદ કરકે કહે અફસોસ મલતા હે, જોર ઇસી મુકામ પર સલતનતકા વહીએહેદ સહેબદા દીઉનસ, ખુખસુરત શીમાઇલપર ફરેફતા હોતા હમ, કહાં તફાવત સીફ' મિતનાહી હયે કે દીઉનસ રોમન (ખુતપરસ્ત) હોતા હમ, જોર શીમાઇલ કોમ મુર હોનેકે બાકિસ ખુદા પરસ્ત હોતી હે જીજકા તબહીરા આઇનદા સીનેમેં હોગા.

ચોથા સીન—કોમીક (એપીકોટીસકા મકાન) એપીકોટીસ રોમન કોમકા એક નવ જવાન શરાબી હે જે અપને જાતી ફલ-સફેસે મજબુબકા કાવેલ નહિ હોતા હે જોર બેચારા મર્ગ બીવીસે તંગ આયા હુવા હોતા હમ, ઈસી સીનમેં એક શખ્સ કાફીન યાને આલીમ હોતા હમ એપીકોટીસ ઉસકે સામને અપની બીવીકી શુરાઇયા કરતા હે, ઇજકી બીવી, સખ મુનતી હમ, મનરવા નામી ઇજકા હેસ્ત શરાબ પીકર આતા હે, જોર મજકયે તરીકે પર પેલ આતા હમ.

પાંચવા સીન—નકામસ સિપેદસાબાર તારીકી બેજી શીમાઇલકો દામે તસખીરમેં ફસાનેકે લીયે, અપને મુલાવીબેસે

મકાનમાં કરતા હે. ઇતનેમે' શીમાઇલ જાતી હે, મગર નીકાલસડી તજરીજ બેઠાર જાતી હે, નીકાલસ તેજમે' આકર તારીક સીપેહસા-ભારેકો મકાનસે જુલાતા હે, જુલપરસ્તી ઝોર ખુદાપરસ્તીકા મુકાબલા હોતા હે.

છટા સીન—પહેમેલી મુદિરવાયે સીનમે' એથેનીકે સામને સામને એક બેચુનાડ બચેકી કુરબાની દેખકર નીકાલસ સિપેહ-સાબારકી ખીલી સાયેક મજહૂબી હાલતપર ગોર કરતે કુવે ઇસ જગહ દાખીસ હોતી હે, નીકાલસ જુલપરસ્તીકે તારીક પર શુદ્ધિ કરતા હે, ઝોર સાયેકકે ખમાલાત લોહીદ પરસ્તીકે તરફ પસડી કુચ નજર આતી હે.

સાતવાં સીન—ફરજસ, જુલપરસ્તી ઝોર ખુદાપરસ્તીકા મુકાબીલા, તારીકકા રોલીના, નીકાલસ ઝોર રોમનોકે સામને વહે-દત પરસ્તીકા ઇજહાર કરના, ફરજસકા જોને ગબજ, ખુદાઈ તારીકકા ઇજહાર ફુલમનોકે હાથસે બે ચુનાહોંકા બચના

— દેખલા—ડરોપસીન. —

બાબ ફુસરા.

પહેલા સીન—રાસ્તા જંગલ—ખુદાવંદ જો પીટરકે પુજરી મસ્તમે' નીશાન હેકર અપને રોમન ખુદાઓકી તજરીકમે' ગાના ગાતે હે.

ફુસ ૧ સીન—ટીવનસકા મહેલ—ફહેજદા ટીઉનસ અપની મખાશુકા શીનાઇલકે શીરાકમે' એકદાર નજર આતા હે, ઇતનેહીમે' નીકાલસ સીપેહસાહાર, તારીક ઝોર શીમાઇલકો કયેદખાનેમે' ઊડ આનેહી ખજર સુનાતા હે, જીસપર ફહેજદા ટીઉનસ શીમાઇલકી તરફસે ઇશકકી દખી કુઈ આગમે' ચુસ્સેસે બડક હોતા હય, બજાયે ઇસકે કે નીકાલસકો મોરોંકી ઝીરફતારીકે બાઈસ ઇનખામ મીલતા, ઉજટા ઇશીકો ઉનહી રેહાઇકે બીચે રવાના કરતા હે.

તીજરો સીન—કમદખાના—ચુર રોમકે હો કમહી, તારીક શીમાઇલ, ફરજસ બચસી યુનમસીન રહેનરહી કારકુબારચોંકા બાઈસ કમદમે' પડે કુવે આંહિ ભર રહે હય, ઇસ જગહ રોમન નીકાલસ

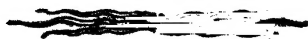
અહેબદ્દે ટીકનસકા ફરમાનસે તારીકાં એર શીમાઇલે રેહા કરનેકે લીયે આતા હય મગર તારીકાંકી ખુદા પરસ્તીમે કુમે કુમે ખામતાત સુનકર મરમસલા હો જોતા હય આપીર ઇસી બીલી સલાહ હન દોનેકો રેહા કર દેતી હય એર — અપને પ્યારે શાહરો સમઝાકર લે જાતી હય.

ચૌથા સીન—યહુદનકા મઝાન-એ નાકરેટીસ એર કાઢીન યહુદનસે ફરેહતાગીકા ઇજ્જાર કરતે હય આપીર શરતી રહે પાતી હય કે મેં ઇસસે જાહા કહુંગી, જો યૌરતોકી તરહસે ચાકુચુ કરે. ચનરવા એર કાઢીનકી બદમાશીકે બાઈલ ઇસ જાલમેં એચારા એપીકે ફાંસ જાતા હય.

પાંચવા સીન—ટીકનસકા મહેલ-રેહા શુદા શીમાઇલ, અપને બાઈકેનર અહેબદ્દાદે ટીકનસકા મહેલમેં આતા હય આસકે માઅયુકમેં રહા મનાઇ ચલતી હય, આપીરશ સાહી હો જાતી હે, ફાંસ એર મસકા જલાપેકી આમમેં જલતે હય.

છઠા સીન—જુપીટરકા મંદિર-રહે વોહ મંદિર હે જો સોધી સલીમેં નવ હજાર નવસો શીટ પહાહકી બુજાંદીપર વાકચે હય ચહી વહો મંદિર હે જાહી પુજાકે લીયે મીસરેકા ફત્વે કરનેસે પેચતર સીકંદર આયા થા એર ઇસી જુબહકે કાઢીનને ઉસકો દુન્યામેં મકયુલ આમ હોનેકે લીયે સીકંદર, ઇબ્ન, જુપીટર એમન ચાને ખુદાકા મેરા ઇસી જાકજસે સુમતાજ ફરમાકર આજ દુનીયામેં સીકંદરકો સીકંદર મનવા હયા. ઇસી મંદિરમેં એહલે યુનાનમએ મલકા રોજીના એર નીકોલસ, સીપેહસાબાર, મએ અપની બેઠી શીમાઇલ તોહીદ પરસ્તીકી મયે વહેદતકે નશીમેં છુતપરતોકા શમ આર કરતે હય.

— રૂપ સીન —



આખ તીસરા.

પહેલા સીન—મલકા રાવીનાકા વહેદા પરસ્તીકે અક્ષરસે મોત અક્ષસીર હોકર ખુદાકી હયાદતકે લીયે મુશ્કતકીમ હોના, મોલ અક્ષસીય ફરજસ આકર દુઆરા ફરમાતા બહેકાતા હય મલકા રાવીનાકા દીમામ શીર પલટા ખાતા હય, આખીર શીમાખતકો તહે તેમ કરનેકા મશવેરા કરાર પાના હય.

દુસરા સીન—શીમાખતકા મહેલ-શહેનદયે દીકનસસે શાદી હો જનનેકે બાદ, શીમાખલ એક અવ્યેકી માં હો જાતી હયે ઉસ જગહ લખ્ખતી ફરજસ મુર કોમકી નસલ અરખાદ કરનેકે લીયે શીમાખલકે અવ્યેકો જુપીટરકે મંદિરપર કુરખાની કરનેકે લીયે માંગને ખાતા હય સાયકે ઓર ફરજસમે તકરાર હો જાતી હય ઓર ફરજસ શીમાખલકે હાથસે હામેશાકે લીયે રાહી મુત્રકે અદમ હોતા હો.

તીસરા સીન—એપીકટેટીસકા મકાન-પુરાની ખીખીકી દીસ-મતકા ફરેસલા, નહ જોરસે તુકસાન ઉકાનેકા નતીજા અરખામદ હોતા હય.

ચોથા સીન—જુપીટર રોમનકા મંદિર-ખુદા પરસ્તીકો આગમે જલા દેનેકી કોશીશ કરના મગર ખુદાકા અપને અનદોકો અચા લેના આગકા ગુલખરસે તખલિલ હોના.

પાંચવા સીન—ગુલખરે જન્નત-રહી અમુલસે શીમાખલ ઓર દીકનસકા બાગ બાગ હોના મદકારોકો સજા ઓર નેકકો જાળ, અવેશી, મક્કરતપર ખેલકા હાખતીતમ પાના.

— રૂપ સીન. —



જેશે તોહીદ.

તમાશાકે ગાયન.

સહેલયાં—

૧

હાર સાજ બે ન્યાજ હુકયે,
દામનકા ભરદે અપની રેકમતસે,
મેરી અરમ રખલે પરવર.
હીયાહે દુસ્તીમે જાહીર કમાલકો તુમે અર્થા હીયા ન અગર
અપને હાલકો તુને,
દગ્ગર શુક તેરા હમેહ દામને રેકમત દબા રખાહે ખુદાઈ
જલાલકો તુને,
તુ તો બેનીયાજ હયે, જગકા હાર સાજ હયે,
સનઅત તેરી કરે કયા મહેસૂર અયે મરે ગફાર—પાવ.૦

જુમલા-રોમન—

૨

એયેનીમાં દાદરસી તુકર અબ જરા,
ચોલો વ્યા જોયોસ ખ્યારહયે કાયેના,
દેવી દેવતા તેરે દરેકહે સખ ગુમમ મુદામ,
જુરીકો ખુન પીલાવ ઝટપટ,
લડકેકો બોટ ચહાવ ઝટપટ,
રહેમ ન હરગીબ ખાવ ઝટપટ,
લકુમે ઇસકો નેહલાવ મુદાવ,

કીઉનસ—

૩

અપની તકલીર મીલાલો મેરી તકલીરકે સા સીલા સીલ દિલકા મીવે
જુદહી જાહરકે સાથ,
ખીયબી ત્હીર હસી પહેલુસે નીકલ જાયે કહી હજારતે દિલમેહે
ઝોર દિલહે તેરે તીરકે સાથ,
અપની તસનીરકા ખીયના નહિ મુજુર મુઝે હા મવારોહ અમર
હો તેરી તસવીરકે સાથ,
જખમે સાચહી મરહમ બીહ રખતા જતા મુજબે કાતીલકી નજર
પડતીહે હરતીરકે સાથ,

શીતનસ-શીરમાર્ધલ—

૪

કુરને મચ્છકમે આપા તો અર્ધા આપ નાજો અર્ધાજે કમરકે
જ્યાંથી આપ,
સાદમીસે પુઠે કનકકો નથા કુચ્છળી ખાલ આજ પહેલમે જે
આપે તો હયાળી આપ

દિલખર દિલઆરા તેરે નાજને, અર્ધાજને ખીસમીલ કીયા હયે,
તેરે અપરને દિલે જરકો સીનેહીમે ખાવલ કીયા હયે,
વારી જાઉં તેરી પ્યારી કુરતકે જલ જલ જાઉં મોહની મુરતકે,
મેરી જાન મેં કુરખાન હું હરખાન જાને જાન દિલખર૦

અરબેલા-મનરવા—

૫

કયેસા મુતારે પાપી રહે શોદર મેરા મેરી જનહી કરી ખરાખ,
જાડી ખુસરહે ખુશકલ મંવારહા હાયે કરતી રહેતી હાયે જુલ્લી ચેખર,
મેં હું ચંચલપ્યારી છપીલી સજીલી રહે કયેસા અનાડી જે દંગા જવાન
મિયારી હયે રહે કયેસી નહંનની જોશી જાન,
જાવજી જાવ ન જાતે જનાવ પુમહો જોનો કયેતાન તે૦
નહિં હમ દામમેં આનેવાલે દીલે દામે,
રહે નહિં હરગીજ ટકને વાલે,

શીમાર્ધલ—

૬

ખાન નેનોંકા જાલીમને મારા મુઝે,
હાયે ચલકીયા કરકે ધંકરા મુઝે,
શીર નજર નહિં આપા દુખારા મુઝે,
જલ્દ મીલજયે મારજ વહો પ્યારા મુઝે, ખાન૦
જાને કયા જલ્દ કીયા મોરા મન જીન કીયા દિસે જે દિન કીયા
કુરનવાલા મીલાહે માલ પારા મુઝે, ખાન૦

સહેલયાં—

૭

ખુલદેખે જુલ્હે જાંધી કીતારહી ને ચે,
અસ્તર ગીર હામ મહમુખાન મુઝે જનારહે તોખા તોખા-ખુલ૦
જુલ્હ બટકકે વહો જસદમ હયે જાખર ચલા,
શોર હરસસે કુવા માર ચલા માર ચલા,
જાનેમેં જુલ્હ જુલ્હમેં દિલ, દિલમેં હસારતેં,
છતના તો જોજ સરપર નજાકત કહાં રહા, ખુલ૦

लुभला-रोमन—

८

जो भुवाव'दे लुपीटर दमाई, गीतदम माये भीलकर सारे,
ज्वालभूषसबाबा तेरा नाम कलमुषी रन्भीया देवी सुटशपीडे
मुसीकी, —जो०

धनतेकाम नीमसखडे रकसकी देवी दम' सीमा,
युसा धन खम'दर बाबा नज्बकी देवी मेला प्रुमेनी,
हये कोन कनकी छ दायेर,
टरपीनस जदबका हये देवता,
शीटस मासीक होसमतकी जो भ'स नीदकी, जो०

डीठनस—

९

संजल जये कही जपनी न जल कोछ भता नीकले,
दमीक' संम दिस जोर कुरन वाले भा वहा नीकले,
सये पुरकत मेरी जाहे' खनमने पास पहे'मी हये',
छाकी कये'मे कये'सेमी जाहे' रखा नीकले,
मे' छनको आकता हुं जोर व्हो भुजको प्यार करते हये',
मभर देकसतहे दोनेकि क'की कोछ न आ नीकले,
तये पुरकतके दाये'से क'की जये'सा नहो मेकसर,
मरीगे छसकहुं मेरा मरनगी आ दवा नीकले.

डीठनस—

१०

तकताहुं भमोसीमे' वहा राह कीसीकी,
कुवेमे' गीरादेगी भुमे' आह कीसीकी,
क्या आइसी सुरबहे' के व छजये' हये' नाग',
कुरत जलती देगी नहिं जये' आह कीसीकी,
हरमाह कये' कीन जमर करतेहे' आसक,
क्या लुभमे' सुनता नहिं जहाह कीसीकी,
त'म जाके कये' वरख व्हो मेकसरसे पडे' भोदे,
क'हुं आपनी सुनते नहिं जये' वाह कीसीकी.

शीमाधल—

११

जये' भुवा भइह दमेह' मजसुर,
तेरे सीवा कोछ नकी सुनने बाबा हरमाहका जये' २०मे गपुद,
बाजार मेकसके नकी व इर.

ચહુદન—

૧૨

બીધ મેં મરગઇ હાથે મેં મરગઇ,
 બીધ મરગઇ મરગઇ ઇશકમેં મરગઇ અબ કહો ક્યા કર,
 નઇ જવાની આલા જોખન કરતી કું ઠંડી કાસે,—મેં મરગઇ
 બહાદે કુટકે આપોસે આબલા દિલકા,
 તરીકા રાહજાં જતાહે કાફલા દિલકા,
 ઇલાહી કીલ તરફાં નીકમેગા હોસિયા દિલકા,
 નસીબ મુજકોળી હો કાઇ મસમલા દિલકા,
 ચાલ ખરાય નાજ ચલુ મેં મરતી મેં આયેગા મેરા રહે
 પ્યારા લડકપન,

એપેક-ટટીસ—

૧૩

મેં આપાહું જોઈ લેને ખબર રહે પહીંહે અખખારમેં,
 બસાહોગી બહો ખીખી કયેસી, કે જીસકી શોરતહે બાબરમેં.
 મુન મુનકે તખરીફેં સદહાતો મરગયે,
 બહો સખ મરગયે મુજે અજે કરગયે,
 ક્યા ઇશક કરતે આસકીસે કરગયે,
 આખાકે સરદી ખીલકુલ ઠીઠર ગયે,
 એક રૂકત મેં રહેગયા તનહા, કે શાદી મેરી છયેગી ઇશતેહાર.

ચહુદાન-કહીન

એપીક-કાહીન

}

૧૪

હા આવ કારો ગર બેયાં વારીમેં તોપે જાઉં,
 અરરર મરહર કાટ ગયા મુજકો,
 કાહનને મુજકો તુમસે મીલાયા ઇસીને સહે સરયે બંધા,
 પિરસુઓ ખટમસોને મુજે ખાયા, અબ દબવે કરને દાનસે
 કમીજનરકે રહાં જાહી-ભોઆવ૦

હેશતા -

૧૫

ચાલ ચુલાખીહે, કમનહે મેસુહયે,
 મરતેહેં આશક આબયે મુદામ, અશયા ગરીયે,
 મેરી આખકે મારે સદહા બાબરમેં શીરતે હયે,
 કુખ મરે જો પાની અબ હીનકે બારી તરતે હયે,
 દામ ખીજયા મેને જીલપર, બહો આખીરકો ખીરતે હયે,
 કુદી મેરી ચાહ જનખદાં આશક જીલમેં ખીરતે હયે.

કેશદા-મનરવા—

૧૬

આવ આવ રંગીએ રસીએ અલમેલે રાજ,
 મેંકું દરશનકી ખાસી જેસે આવ ખાજ,
 ના કહે આણુ માલહેં પાપા, ઉરપર તેરાનાજ—જગજોજો
 મેંકું નીરાલી સોડેકી મોતજ,
 કયું ધતરાની મેંકું વાસડીન હોટજ,
 ખસ આવ મીલનવો, ડરમીલકા હોડો સાજ—આવ આવ૦

સંહુલયાં-શીમાઈલ-ટીઉનસ—૧૭

ગુનમે ખીલગયે બાદે અપાસે,
 ગુંદકે લાઇહેં હમ પુભો વાલીયાં,
 મેને રંજ અયેસે પાયે, અરકે કયેસે કયેસે ખાયે હાય
 ખીત મંછ રત્યાં,
 અપાલી કયું ગમહે, હમ વારયાં
 કયેરી નામન જુલ્હે કાલી, જોરે જોરે ગાસોવાલી,
 હાયે હોડો મોરી મેયાં
 ખોસેમેં હે મજે દારયાં,
 ગુનમે૦

સંહુલયાં-શીમાઈલ-ટીઉનસ—૧૮

જોરી ખાલદે મુંખર મુખી રેદે અટપટ,
 સજ છોડ અપની ખટપટ, મીયાંહે તેરા નટખટ,
 હાયે ન છોડો અપની નીએડો,
 પ્યારી ન મેયો આવ મેરે સાથ,
 મીલા મેસા સાજન, હુધ વુ સોહાગન,
 મીંડિ કરહે અપની જવાનીપે લટપટ.

જુમલા-રોમન—

૧૯

અયે મુકદ્દસ શાને અજમત તાજદર—હાં૦
 હાં મુખયે મજલીહેં તુજસે જ્ઞાનદાર—હાં૦
 નવ હજાર જોર નવસો શીટ હાંયા વિકાર—હાં૦
 તેરે મંદરપે શીદહેં બે શુમાર તુહે જ્ઞાનદાર,
 તેરી યાખટરહેં હમેંજા મુલકી શાં, સરનજમેંદ તેરેજ્ઞાન
 ખારજ

પ્રહયે પાલનદાર,
પાયેજે ફટકા પાયેજે ફટકા પાયેજે.
હાં બેઠે દેકર દિલ યીમાર,

બુમકા મુર—

૨૦

પ્રહયા હર જમક મોજુક હે તુ એક જહાં દોકર,
જમીં તેરી નજર આપ હે, હમકો આપમાં દોકર,
ને કી તાલાક ॥ મુજાને સદાયે રખે અરનીએ,
તજલી તેરી ચમકી તુરપર ચોખલા શીકાં દોકર.
પત્તા આપીર ચીલા તેરે મકાંકા હમકો 'મહેઝરમેં',
અબી તક બે પત્તા તુ હો રહાં મા હામકો દોકર.—પ્રહાં

— હાપ રીન —

સહેલીયાં—

૨૧

પ્યારી આપ મીલકર ગાયેં હમસારી,
દિમેશિ કામાયેં, આપે દિખાયેં,
હુમક આપ અબ દિખાયેં હમ સારી,
એખન બાલા, ષ્ઠે હે આલા, મુલબાલા, હમ મતવાલા.
મુશ રંગ, મુશ રંગ, જાઈ હે કયરી લાલી,
માલ મુલાખી, ડુલવાલી,
નાજ દીખાયેં, હમ આલ ખીરામ નાજ,
દિખાયેં હમ સારી.

પ્યારી

સહેલયાં, શીમાઈલ—

૨૨

કવસા મુખારક હવ, ષ્ઠે કહેબલા, રેશમી બુલહોવાલા,
કુરનમેં સખસે ષ્ઠે નીરાલા, ચોખવીં રાતકા ચાદિ ઉખલા.
અમ્માં જાયેં ધસ પર વારી,
સહે જાયેં હમ છતા રહે તેરા બાલા

હેરાટા—

૨૩

તોષે શૈંયા વારી વારી, જલ્લ બલીદારી,
અનરવા-તોરી જખી ન્યારી ન્યારી હેં અમે મતવારી,
હેરાટા-મારી મોઢે ખીરકાકી કટારી,
અનરવા-જખા હીવામેં લગી આનકર કારી,
હેરાટા-હારી, હારી, પ્રહસે હારી, ખીનતી કરત હારી,—તોષે

ਧੁੰਦੁਨ-ਮੇਂ, ਕੜੇ ਕਮਾ ਲੇਕਰ ਉਸ ਆਪੀਓਂਕਾ ਘੀਲਕੁਲ ਹੇ, ਠੰਡਾ, ਧੁ ਧੁ,

ਕਾਛੀਨ-ਅਭ ਘੀਲਕੁਲ ਹੇ ਠੰਡਾ ਭਨਘਾ,

ਧੁੰਦੁਨ-ਮੇਰੇ ਪੀਓ ਪੀਓ ਟੋਸ਼ਾ ਧੀਰ, ਸਰਕਾ ਧੀਰਾਓ ਭਾਵੇ,
ਮੇਂ ਆਯਸੇ ਧਾਛੁਘੀ ਧੁਮਕਾ,

ਕਾਛੀਨ-ਮੇਂ ਧੁੰਦੁਨੀ ਫੁੰ ਧੁਮਪਰ ਲਟਕੁ,

ਧੁੰਦੁਨ-ਧੁ ਲਟਕੁ ਹੇ, ਮੇਂ ਧੀਰਕੀ ਫੁੰ,

ਕਾਛੀਨ-ਧੁ ਟਟਵੀ ਹੇ, ਮੇਂ ਟਟਕੁ —

ਧੁਮਕਾ ਕੋਮੀਕਵਾਸੇ— ੨੪

ਪਾਧਾ ਨੇਕੀਕਾ ਰਮਤਾ, ਛੋਕਰ -ਭਰਤਾ,

ਯੇ ਯੇ ਭਰਤਾ, ਵਾਛ ਵਾਛ ਵਾਛ,

ਐਧੀਕ-ਮੇਂ ਮਰਧਾ ਸਭ ਓਡ ਗਯਾ ਧਾ,

ਆਕੜੀ ਕਰਨੇ ਨੀਕਲਾ ਧਾ —ਪਾਧਾ੦

ਫੁਰਾ ਯਰਧਾਛ, ਹੇ ਫੁਰਾਛਿ ਹੇ, ਮੇਰੀ ਸੁਨਸੇ ਧਾਰ.

ਧਾਧ-ਮੇਰਾ ਧੁ ਸਭਲ ਓਡ ਯੇ ਧਧਾਛ ਹੇ, ਕੀਸਕੀ ਰੰਡੀ ਭਾਤ,

ਅਧਧੀਕਾ-ਧੁ ਧੀਰਸੁਨੀ, ਮੇਂ ਧੀਰਸੁਨ.—ਪਾਧਾ੦

ਲਹੁੰਦਧਾ— ੨੫

ਆਧ ਮੀਲਕਰ ਸੁਧੀਧਾ ਗਧੇ, ਨੇਧਨਕੀ ਭਧ ਫੀਧਲਾਧੇ,

ਧੀਧਨਵਾਓ ਨਨ ਭਾਧੇ,—ਆਧ੦

ਲੁਭਾਧੇ, ਰੀਭਾਧੇ, ਮਨਾਧੇ, ਰੰਧ ਰੰਧੀਧਾ,

ਰਾਧੇ ਰਾਧੇ ਟਾਧ ਸਰ ਗੀਧਾਨੀ,

ਫਾਧਮ ਫਾਧਮ ਰਹੇ, ਰਾਧਵਾਧੀ,

ਭੇਰੀ ਫੁਟੀ, ਟੋਰੀ ਨੀਤ, ਸੁਧ ਧਾਧੇ.—ਆਧ੦

ਤਮਾਮ ਸੁਫ.

